

2. Второ правно основание: нарушение на член 108, параграф 1 ДФЕС и на принципа на правна сигурност

— В това отношение жалбоподателят твърди, че Комисията не се е съобразила с член 108, параграф 1 ДФЕС и с принципа на правна сигурност, като е прибягнала до производството за нова помощ по член 4, параграф 4 от Регламент № 659/1999, вместо до производството за съществуваща помощ по член 17 и следващите от Регламент № 659/1999, за да провери предварителната си оценка на EEG като помощ. В това отношение той по-специално посочва, че с решение от 22 май 2002 г. Комисията не е квалифицирала EEG от 2000 г. като помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като не е налице прехвърляне на държавни ресурси. В сравнение с решението на Комисията от 22 май 2002 г. измененията на EEG от 2000 г. в EEG от 2012 г. не са били съществени. Следователно Комисията е можела да изрази различното си правно тълкуване в производство по член 108, параграф 1 ДФЕС, без да обременява жалбоподателя.

3. Трето правно основание: нарушение на член 41 от Хартата на основните права и на принципа на състезателното начало

— По-нататък жалбоподателят твърди, че ответникът е приел обжалваното решение, без преди това да му даде възможност да изрази становище.

<sup>(1)</sup> Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО, ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41.

**Жалба, подадена на 30 април 2014 г. — P-D Glasseiden и др./Комисия**

(Дело T-272/14)

(2014/С 223/31)

Език на производството: немски

**Страни**

**Жалбоподатели:** P-D Glasseiden GmbH Oschatz (Ошац, Германия), P-D Interglas Technologies GmbH (Ербах, Германия), P-D Industriegesellschaft mbH, Glasfaser Brattendorf (Wilsdruff STT Grumbach, Германия) и Glashütte Freital GmbH (Фрайтал, Германия) (представители: H. Janssen и G. Engel, Rechtsanwälte)

**Ответник:** Европейска комисия

**Искания на жалбоподателите**

Жалбоподателите искат от Общия съд:

— да отмени решението на Европейската комисия от 18 декември 2013 година по дело държавна помощ SA.33995 (2013/С) — Подкрепа за електроенергия от възобновяеми източници и намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители,

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

**Правни основания и основни доводи**

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат три правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС

— Жалбоподателите твърдят, че обжалваното решение нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като предвидената в Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) допълнителна такса по EEG и особеният компенсационен режим не представляват отпускане на държавни или контролирани от държавата ресурси. Всички релевантни за квалифицирането на тези мерки факти са били установени в досъдебната процедура със страни Комисията и Федерална република Германия. Повече няма съмнения, които Комисията да е длъжна да установява в производството по член 108, параграф 2 ДФЕС и член 4, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 659/1999 за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО <sup>(1)</sup>.

2. Второ правно основание: нарушение на член 108, параграф 1 ДФЕС и на принципа на правна сигурност

— В това отношение жалбоподателите твърдят, че Комисията не се е съобразила с член 108, параграф 1 ДФЕС и с принципа на правна сигурност, като е прибягнала до производството за нова помощ по член 4, параграф 4 от Регламент № 659/1999, вместо до производството за съществуваща помощ по член 17 и следващите от Регламент № 659/1999, за да провери предварителната си оценка на EEG като помощ. В това отношение те по-специално посочват, че с решение от 22 май 2002 г. Комисията не е квалифицирала EEG от 2000 г. като помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като не е налице прехвърляне на държавни ресурси. В сравнение с решението на Комисията от 22 май 2002 г. измененията на EEG от 2000 г. в EEG от 2012 г. не са били съществени. Следователно Комисията е можела да изрази различното си правно тълкуване в производство по член 108, параграф 1 ДФЕС, без да обременява жалбоподателите.

3. Трето правно основание: нарушение на член 41 от Хартата на основните права и на принципа на състезателното начало

— По-нататък жалбоподателите твърдят, че ответникът е приел обжалваното решение, без преди това да им даде възможност да изразят становище.

<sup>(1)</sup> Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО, ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41.

**Жалба, подадена на 30 април 2014 г. — Lech-Stahlwerke/Комисия**

(Дело T-274/14)

(2014/C 223/32)

Език на производството: немски

**Страни**

Жалбоподател: Lech-Stahlwerke GmbH (Майтинген, Германия) (представители: I. Zenke и T. Heymann Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

**Искания на жалбоподателя**

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени Решение 2014/C 37/07 на Европейската комисия от 18 декември 2013 г. за откриване на процедурата, предвидена в член 108, параграф 2 ДФЕС, относно подкрепата за електроенергия от възобновяеми източници, уредена в Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien in der Fassung (Законът за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“) от 25 октомври 2008 г., изменен с член 5 от Закона от 20 декември 2012 г., и относно намалената допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители, доколкото посочената намалена допълнителна такса по EEG за енергоемките потребители, какъвто е и жалбоподателят, се определя като предоставяне на по-благоприятно положение по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС и временно се обявява за несъвместима с вътрешния пазар,

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

**Правни основания и основни доводи**

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три правни основания.

1. Първо правно основание: нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС — липса на държавна помощ

— Жалбоподателят твърди, че като цяло механизмът за подкрепа, предвиден в Gesetzes für den Vorrang erneuerbarer Energien (Закон за приоритета на възобновяемите енергийни източници, наричан по-нататък „EEG“), и по-специално особенният компенсационен режим за енергоемките потребители не представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като няма пряко или непряко прехвърляне на държавни ресурси. Подкрепата се финансирала само от частни източници, чиито финансови потоци не се контролирали от държавата.